

[Stauning.]

Armen, bliver vi ikke derfor imponeret af ham.

Hvad det svenske System angaar, maa jeg maaske tilføje, at jeg kender særdeles vel Oprindelsen til den svenske Socialforsikring. Den kom til Verden 22—23 Aar efter, at vi havde faaet vor Alderdomsforsørgelse i Danmark. Jeg har deltaget i flere Drøftelse om denne Sag med mit svenske Broderparti; det er klart, at en saadan stor og vigtig Sag fremkalder Nødvendigheden af en Drøftelse, ogsaa af interskandinavisk Art. Vi havde ganske vist her i Danmark kun en forholdsvis slet, paa Sogneraadenes Skøn hvilende Alderdomslov, men saa meget forstod man alligevel i Sverige, at hvis de havde haft noget lignende den Gang, der blev Tale om at oprette en Folkeforsikring, havde de ikke givet Afkald derpaa. Jeg husker en Drøftelse, hvor min afdøde Ven Hjalmar Branting meget stærkt fremhævede, at vi havde fuldkommen Ret, at det vilde være Daarskab at forlade det, vi havde i Danmark, med et Retsgrundlag af en helt anden Beskaffenhed end det, Folkeforsikringen gav; selv om vi maaske rent øjeblikkeligt kunde faa en mere systematisk Ordning med faste Takster, som vi i høj Grad savnede, vilde det alligevel være Daarskab at gaa bort fra det Grundlag med Retten til Alderdomsforsørgelse sikret Befolkningen, som vi siden 1891 havde haft herhjemme. Og Tiden gav jo ogsaa os Ret; vi har siden den Tid, da Sverige fik sin Folkeforsikring, bygget videre paa den danske Alderdomsforsørgelse, saaledes at der nu er endnu mindre Grund til at forlade det, vi har, end der var, da de i Sverige fik Folkeforsikringen. Dette var utvivlsomt rigtigt, set fra den danske Arbejderklassens Synspunkt, hvilket ogsaa fuldtud blev erkendt af de svenske Socialdemokrater, der havde foranlediget, at dette Spørgsmaal drøftedes dem og os imellem, men det maa jo erkendes, at naar det svenske Socialdemokrati paa det Tidspunkt ikke kunde gennemføre en virkelig Alderdomsforsørgelse uden Bidragspligt, og dertil havde man langt fra Styrke i Sverige i Aarene 1912—14, da Sagen stod paa Dagsordenen, naar man ikke havde Styrke til at sætte det igennem, som vi havde i Danmark og havde haft i 22—23 Aar, saa var det rimeligt, at man greb til og tog mod den Socialforsikring, som da var opnaaelig, og som krævede et uhyre ringe Bidrag af Fattigfolk, et ganske anderledes ringe Beløb end det, det ærede Medlem nu foreslaar at beskattede Fattig-

folk med; en Indtægt paa 500 Kr. i 1912—13 svarede vel i hvert Fald til 800 Kr. nu, og den skulde ikke betale, saaledes som efter det ærede Medlems Forslag, 24 Kr., nej, den skulde betale 3 Kr. aarlig efter den svenske Socialforsikring. Jeg forstaaer saa særdeles vel, at de svenske Socialdemokrater, naar et saadant Tilbud kom til at foreligge som det faktisk eneste, det var muligt at gennemføre, greb til og sagde: Lad os saa tage den Ordning, vi kan faa, og paa den bygge videre, hvad der er nødvendigt i Fremtiden. Der er ikke Spor af principiel Uoverensstemmelse mellem dem og os i dette. Hvis vi havde staaet paa samme Maade i Danmark, som vore svenske Partifæller stod i 1912—14, havde vi formentlig været rede til at gøre noget lignende, men vi opnaaede altsaa en Ordning i 1891, som der kunde bygges videre paa, og som vi fremdeles ønsker at bygge videre paa.

Da jeg hørte den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, savnede jeg i øvrigt en Forklaring paa et Forhold, der vil opstaa, hvis denne Lov bliver vedtaget. Den højtærede Indenrigsminister har allerede oplyst, hvorledes Alderdomsforsørgelsen og dens Fortsættelse er kædet sammen med Beskatningen af Øl, Spiritus og Tobak. Disse Skatter opføres i det Finanslovsforslag, der foreligger for os, med rundt regnet 80 Mill. Kr. Hvad er nu Hensigten med disse 80 Mill. Kr. efter det ærede Medlems Mening, naar den nye Ordning indføres med Pligten for Folk til selv at betale deres Alderdomsforsørgelse? Hvad skal der saa ske med de 80 Mill. Kr.? Mener det konservative Parti, at man kan opkræve to Sæt Skatter til det samme Formaal? Det er dog vel ikke Tanken — det vil sige, jeg kan godt tænke mig, at det er det konservative Partis Tanke, men det gaar ikke. Disse Skatter, der har deres snart 40 Aar gamle Mission, de har denne Mission, og hvis det ærede Medlem vil være konsekvent, maa han, naar han ønsker et nyt Beskatningsgrundlag for Alderdomsforsørgelsen gennemført, foreslaa Ophævelsen af Skatterne paa Øl, Spiritus og Tobak.

Det er Konsekvensen, og det rejser jo usægtelig talrige Problemer, som det er værd at drøfte, og som jeg godt kan forstaa, at det konservative Parti har foretrukket foreløbig at gaa udenom, men saa let gaar det ikke, man kommer ikke udenom denne Sag uden ogsaa at tage Standpunkt til den Beskatning, der har sin Sammenhæng med Alderdomsforsørgelsen. Thi jeg er jo ikke i Tvivl om, at hvis de Konservative havde Magten — hvad de nu ikke faar nogen Sinde